

contendebant. Neque pariter integram fidem plenamque auctoritatem concedi posse aiebat unus aut alter ex Amplissimis Suffragantibus *Fratri Gabrieli Morelloni* Inquisitionis Apostolicæ Testi LXXII., qui per annum & ultra infans fuit. Vel enim de iis loquatur, quæ ipsi in amentia contigerant, vel quæ postea evenerant, nequit profecto illius testimonium admitti: quum ii, qui semel huiusmodi infortunio obnoxii fuerunt, nunquam, aut saltem raro illam mentis integritatem firmitatemque recuperent, qua in gravissimis hisce peneque divinis Judiciis præditi sint Testes oportet.

- 16 Et quia parum vel nihil Causæ Postulatoribus prodesse poterit, selectissimos nullique obnoxios censuræ habere Testes, qui Dei Famulum cognoverint, cum eoque diutissime fuerint conversati, ni simul plures proferant específicos & individuos actus, ex quibus manifesto constet, Venerabilem Virum in omni Virtutum genere reliquis ejusdem status & conditionis hominibus præcelluisse; dignum propterea, ut Heros dici haberique debeat, ac iis comparari, qui acceptis a Domino peregre proficiscente talentis, alia superlucrati, duplicatam pecuniam ei reddiderunt: in hoc quam maxime Causæ Patronis erit adlaborandum. Quum enim doctissimi Consultores Summarium diligentissime perlustrarent, tantum absuit, ut eam Actuum heroicam atque præstantiam suspicerent ac mirarentur, ut potius eorumdem inopiam objicientes, frustra se conquississe affirmarent, præclara illa sanctitatis argumenta, quæ heroem efformant atque constituunt.
- 17 Plura quidem congesta fuisse a Postulatoribus video in Responsonibus ad præteritas Animadversiones, quibus ostendere nisi sunt, Venerabilem Virum heroico quodam sibi comparato in magnis quibusque atque admirandis rebus gerendis habitu, nihil tam arduum ac difficile offendisse, nihil corruptæ hominum naturæ adeo repugnans, quod oblata occasione, non illico, non prompte, non hilariter exequeretur: attamen ea vel satis ardua non esse, vel communem ejusdem status & conditionis hominum morem minime superare, existimarunt nonnulli ex Amplissimis PP., animadvertentes, quod etsi aliqua occurrant, quæ singularem præferre videntur excellentiam, tamen vel genericè nimis a Testibus referuntur, vel Contestibus carent, vel incertum dubiumque est, cuinam tempori sint consignanda, vel demum ignoratur profus, an ab oculatis, sive potius ab auritis Testibus comprobentur. Verum hæc in severissimo hoc omnium gravissimoque judicio rescire atque concurrere oportet, quoniam multiplex excellentia Vitæ firmis comprobata monumentis in Canonizandis requiritur, veluti docet æternæ memoriæ Pontifex Benedictus XIV. *magn. Oper. lib. 3. cap. 21. num. 11.*
- 18 Ex his, quæ usque adhuc disputata sunt, jam intelligere arbitror præstantissimos Postulatores, quid ipsis in Causa ceteroquin nobilissima præstandum sit. Quum enim Inquisitionum Acta iterum evolvent, ut supra memoratum conficiant Elenchum, neglectis iis, quæ generalia nimis sunt, vel ceteris bene moratis Religiosis hominibus communia, ea tantummodo proferre, & Contestium dictis confirmare debebunt, quæ præclara atque sublimia vera sunt, vel magnitudine operum, vel agendi præstantia, quæque in ceteris sanctissimis Viris commendatione digna semper judicavit Apostolica Sedes. Meminerint præterea, illud Vitæ Servi Dei Commemtarium a *Fr. Francisco Guillelmo Gual* exaratum, locum haud quaquam sibi vindicare posse in memorato Elencho; ni forte eo uti velint, ut magis magisque illustrent atque confirment Testium oculatorum dicta; quum Causa, quam agimus, ad illarum classem pertineat, quæ directis Probationibus innituntur.